

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេ ហុកសិបបុរាប្អូន

ការបើកបង្ហាញដុតជំនាន់៖ ភាពស្អប់ខ្ពើមទាំងបួននៃអាជីវិទ្យាស្ថាន

Jeff Pippenger

2024-02-02

ព្រះជាម្ចាស់មិនដល់បុរាណប្រវត្តិ ហេតុនេះហើយ សាសនាអាជីវិទ្យាស្ថាន
ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យក្នុងជំនាន់ទីបួនរបស់ខ្លួន។

«ទ្រង់បានហៅទៅកាន់បុរសម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទសេងក
ដល់មានបុរសជាប់សរសេរ និងដបទឹកខ្មៅនៅចំហៀងខ្លួន;
ហើយព្រះអម្ចាស់បានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា ចូរឆ្ងល់កាត់កណ្តាលទីក្រុង
គឺកណ្តាលក្រុងយប្បសាឡឹម
ហើយដាក់សញ្ញាមួយលើផ្ទះរបស់មនុស្សទាំងឡាយដែលដកដង្ហើមធំ
ហើយយំសោក
ដោយព្រោះអំពើស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅកណ្តាលក្រុងនោះ។
ហើយចំពោះអ្នកដទៃ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលក្នុងក្រចកគ្រប់ច្រកខ្សែច្រក
ចូរតាមក្រោយគាត់ឆ្ងល់កាត់ទីក្រុង ហើយវាយសម្លាប់ចុះ;
កុំឱ្យក្មេងកែរបស់អ្នកអាណិតឡើយ ក៏កុំមានមត៌េតាផង;
ចូរសម្លាប់បំផ្លាញឱ្យអស់ទាំងមនុស្សចាស់ និងមនុស្សក្មេង ទាំងក្រមុំ
ទាំងកុមារតូចៗ និងស្ត្រីៗ;
ប៉ុន្តែកុំចូលទៅជិតមនុស្សណាម្នាក់ដែលមានសញ្ញាព្រះឡើយ;
ហើយចូរចាប់ផ្តើមនៃទីបរិសុទ្ធរបស់យើង។
រួចពួកគេចាប់ផ្តើមពីពួកចាស់ទុំដែលនៅមុខព្រះវិហារ»។

«ព្រះយេស៊ូវដិតនឹងចាកចេញពីក្រៅអីព្រះគុណនៃទីបរិសុទ្ធស្ថាននៃស្ថានសួគ៌
ដើម្បីបិទស្លៀកពាក់អាវនកែវស្រស់ស្រាយ ហើយចាក់ទម្លាក់ព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ក្នុងការ
វិនិច្ឆ័យលើអ្នកដែលមិនបានឆ្ងល់យ៉ាងគប្បីនឹងពន្លឺដល់ព្រះបាទបុរាណប្រវត្តិ
។ “ពីព្រោះការផុតនូវទោសចំពោះអំពើអាក្រក់មិនត្រូវបានអនុវត្តដោយឆាប់រហ័ស
ដូចនេះចិត្តរបស់កូនមនុស្សទាំងឡាយបានតាំងមាំនៅក្នុងពួកគេឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើ
អាក្រក់”។ ជំនួសឱ្យត្រូវបានបន្តថយកាតិវិស័យដោយសារព្រះទ័យអត់ធុមត់
និងការអត់ទុរយ្យអង្ករដៃដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេ
អស់អ្នកដែលមិនកោតខ្ពលាចំពោះ ហើយមិនសូវឡាញ់សច្ចេកុត្តិពិត
បានពង្រឹងចិត្តរបស់ខ្លួននៅក្នុងផ្លូវអាក្រក់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
សូមបិតាការអត់ទុរយ្យរបស់ព្រះក៏មានពុំដែរនៃដៃ
ហើយមនុស្សជាច្រើនកំពុងលើសហួសពុំដែរនៃទាំងនេះ។
ពួកគេហៅនូវលទ្ធផលនៃកំណត់នៃព្រះគុណ ហើយហេតុនេះព្រះគ្រូតែងតែរកមន្ត
ហើយការពារកិត្តិយសរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់»។

អំពីជនជាតិអាមេរិក ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នៅក្នុងជំនាន់ទីបួន
ពួកគេនឹងត្រឡប់មកទ្រន់វិញ
ដូចជាអំពើទុច្ចរិតរបស់ជនជាតិអាមេរិកមិនទាន់ពេញលេញនៅឡើយទេ»។
ទោះបីជាគិតនេះលេចផុតទៅដោយសារការថ្វាយបង្គំប្រព្រះ
និងសច្ចេកុត្តិពុករលួយរបស់ខ្លួនក៏ដោយ

ក៏ពួកគេមិនទាន់មានបំពេញពង្សនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនឲ្យពេញនៅឡើយទេ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនប្រទានបញ្ចេញឲ្យពួកគេទៅឯស្រុកឡើយ។ បុរាណបុរាណមានឲ្យយើងព្រះចេស្តាដ៏ទៃវិភាគសម្បត្តិឡើងយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យពួកគេនៅសល់ដោយគ្មានលសេអ្វីឡើយ។ ព្រះបរមសុចារិកដ៏ពរពេញដោយព្រះមគ្គតាករណ៍ សព្វព្រះហឫទ័យអត់ធុមក់ទុរំទូរនឹងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេហេតុដល់ជំនាន់ទីបួន។ បន្ទាប់មក បុរសិបប៊ីមិនយើងមានការផ្តល់បុគ្គលទៅក្នុងផ្សារលុបអបរសើរទៅ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះអង្គគឺនឹងផ្តល់កម្រិតឲ្យពួកគេ។

«ដោយភាពត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះ
ព្រះអង្គអនុគតនៃក្រសែបញ្ជីគណនីជាមួយនឹងគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់។ ខណៈដែលសេចក្តីមគ្គតាករណ៍របស់ទ្រង់ត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយការអំពាវនាវឲ្យប្រើប្រាស់ បញ្ជីគណនីនេះនឹងនៅតែបែកចែក;
ប៉ុន្តែពេលដែលក្នុងខេត្តនោះមានដល់ចំនួនជាក់លាក់មួយដែលព្រះមានកំណត់ នោះការបម្រើនៃព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ក៏ចាប់ផ្តើមឡើង។ គណនីត្រូវបានបិទ។ ការអត់ធុមក់ដ៏ទៃវិភាគត្រូវបានបញ្ចប់។ មិនមានការអង្វរដោយសេចក្តីមគ្គតាករណ៍ទៀតឡើយសម្រាប់ពួកគេ។»

«ហោរា ដោយទតមើលចុះតាមសម័យកាលទាំងឡាយ មានយើងពេញលេញនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមុខនិមិត្តរបស់លោក។ បុរាណបុរាណនៃម៉ាយនេះ មានទទួលព្រះគុណទាំងឡាយដែលមិនផ្តល់មានពីមុនមក។ ព្រះពរដ៏ល្អអបរសើរបំផុតនៃស្តេចស្តេច ត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេហើយ ប៉ុន្តែ ការកើនឡើងនៃអំណត្តិ លោកលន៍ ការថ្កោលបង្គំព្រះក្នុងក្រុម ការមើលងាយព្រះ និងអកតញ្ញដ៏ទាបថោក ត្រូវបានកាត់ទុកប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ពួកគេកំពុងបិទបញ្ជីគណនីរបស់ខ្លួនជាមួយព្រះយ៉ាងឆាប់រហ័ស។»

«ប៉ុន្តែ អ្វីដែលធ្វើឲ្យខ្សោយខ្លាំង គឺសេចក្តីពិតដែលថា អស់អ្នកដែលមានទទួលបាននូវ និងអធិការយ៉ាងច្រើនបំផុត មានកុលាយជាអ្នកត្រូវបាន បំពេញដោយអំពើទុច្ចរិតដែលកំពុងគ្របដណ្តប់ជាទូទៅ។ ដោយទទួលបានធិពលពីមនុស្សសម័យក្រិកដែលនៅជុំវិញខ្លួន ពួកមនុស្សជាច្រើន សូម្បីតែក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រកាសថាកាន់សេចក្តីពិត ក៏មានគ្រប់គ្រងចុះ ហើយត្រូវបានល្បឿនអាក្រក់ដ៏ខ្ពស់នាំឲ្យលិចលង់។ ការមើលងាយជាសកលដែលត្រូវបានបោះទៅលើការគោរពព្រះដោយសូម្បីតែរង និងភាពបរិសុទ្ធពិត នាំឲ្យអស់អ្នកដែលមិនគ្រប់ខ្លួនជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះ ហាក់បង្កការគោរពក្រោកខ្ពស់របស់ខ្លួនចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់។ បុរសិបប៊ីពួកគេកំពុងដើរតាមពន្លឺ ហើយគោរពតាមសេចក្តីពិតដោយអស់ពីចិត្ត នោះក្រឹត្យវិន័យដ៏បរិសុទ្ធនេះ នឹងមើលទៅមានកម្រិតថ្លៃថ្លូនជាងមុនសម្រាប់ពួកគេ នៅពេលដែលត្រូវបានមើលងាយ និងបោះបង់ចោលដូចនេះ។ នៅពេលដែលការមិនគោរពចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ កាន់តែបង្កហេតុច្បាស់ឡើង បន្ទាប់មកនៃការបង្កើតអ្នកដែលកាន់តាមវា នឹងលោកីយ៍ ក៏កាន់តែច្បាស់លាស់ឡើងផងដែរ។ សេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះបញ្ញត្តិដ៏ទៃវិភាគ កើនឡើងក្នុងចំណោមមនុស្សមួយក្រុម ដូចដែលការមើលងាយចំពោះបញ្ញត្តិទាំងនោះ កើនឡើងក្នុងចំណោមមនុស្សមួយក្រុមទៀត។»

«វិបត្តិតំកំពុងខិតជិតមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។
គួលខេដលែកំពុងកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សបង្កហានិភ័យ
ពេលវេលាសម្រាប់ការយាងមកពិនិត្យរបស់ព្រះជិតមកដល់ហើយ។
ទោះបីទ្រង់មិនសូវមានព្រះទ័យចង់ផ្សព្វផ្សាយទៅសក្តានុពលក៏ដោយ ក៏ទ្រង់នឹងផ្សព្វផ្សាយទៅសក្តានុពល
ហើយនឹងផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងឆាប់រហ័សផងដែរ។ អស់អ្នកដទៃដែលដឹងក្នុងពន្លឺនឹងយល់
ឮទិសមុខគោលនានាគ្រប់ចំណុចនៃកំពុងខិតជិតមក; ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនគួរអង្កេត
នូវស្តេចស្រីក្នុងការរង់ចាំដោយមិនខ្វល់ខ្វាយចំពោះសេចក្តីវិនាសនោះឡើយ
ដោយល្ងងល្ងាចខ្លួនឯងដោយជំនឿថា
ព្រះនឹងការពារសត្វរបស់ទ្រង់នៅក្នុងថ្មនៃការយាងមកពិនិត្យ។ ផ្ទុយទៅវិញ
ពួកគេគួរយល់ថា នេះជាការព្រឹត្តិការណ៍របស់ខ្លួនក្នុងការខិតខំជ្រើសរើសយ៉ាងខ្ពស់សាហាវដ៏
មុប្បិសង្កត់រោះអ្នកដទៃ ដោយសម្លឹងទៅរកព្រះដោយសេចក្តីជំនឿដ៏មុតមាំ
ដ៏មុប្បិសបីទទួលជំនួយ។
«សេចក្តីអធិស្ឋានដ៏ទទួលបានដោយក្នុងក្រុមហាយរបស់មនុស្សសុចរិត
មានបុរសិទ្ធភាពយ៉ាងច្រើន»។

«ដំបូងនៃភាពត្រូវព្រះមិនទាន់ហាក់បង្អស់ណាច្បាស់ស្រងូងទេ។
នៅពេលដែលគ្រូបោះចុះនាក់
និងការផ្តល់កិច្ចការរបស់ពួកជំនុំឈានដល់កម្រិតផ្សេងៗផ្សេងៗបំផុត
ក្រុមតូចៗដែលកំពុងឈរនៅក្នុងពន្លឺ នឹងថ្លង
និងយំសោកអំពីអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ដ៏ល្អកំពុងប្រព្រឹត្តនូវក្តីក្រីក្រនៅក្នុងស្រុក។
ប៉ុន្តែ ដោយសេចក្តីជំនឿនេះទៀត
ការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេនឹងឡើងទៅក្នុងនាមពួកជំនុំ
ពីព្រោះសមាជិករបស់កំពុងប្រព្រឹត្តតាមរបៀបរបស់លោកិយ។»

«ការអធិស្ឋានដោយចិត្តក្នុងរៀងរាល់កាលរបស់មនុស្សសុចរិតគ្រប់គ្រាន់នោះ
នឹងមិនឥតបុរេន័យឡើយ។
កាលណាព្រះអម្ចាស់យាងមកក្នុងនាមជាព្រះអ្នកសងសឹក
នោះទ្រង់ក៏នឹងយាងមកក្នុងនាមជាព្រះអ្នកការពារផងដែរ
សម្រាប់អស់អ្នកដែលបានរកស្វាសសេចក្តីជំនឿឱ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធជាជា
និងបានរកស្វាសឱ្យឥតស្រេចហើយពីលោកិយ។ នេះជាពេលដែលព្រះមានសន្ទុយថា
ទ្រង់នឹងសងសឹកជំនួសពួករើសតាំងរបស់ទ្រង់ ដដែលការពារទ្រង់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ទោះបីទ្រង់អត់ធ្មត់ចំពោះពួកគេយូរមកហើយក៏ដោយ។»

បទបញ្ជាគឺ៖ «ចូរឆ្ងល់កាត់កណ្តាលទីក្រុង គឺកណ្តាលក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយដាក់សញ្ញាមួយលើថ្នល់របស់បុរសទាំងឡាយដែលថ្លង ហើយយំសោក ដោយព្រះ
នោះអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងអស់ដែលគួរបានប្រព្រឹត្តនូវក្តីក្រីក្រនៅកណ្តាលទីក្រុងនោះ»។
អ្នកដទៃដែលថ្លង ហើយយំសោកទាំងនេះ បានលើកស្ទួយពាក្យនៃដើរត្រង់;
ពួកគេបានស្តាប់បន្ទូលទៅស ផ្តល់ដំបូន្មាន និងអង្វរ។ អ្នកខ្លះដែលបានមាក់ងាយព្រះ
បានប្រព្រឹត្ត ហើយបន្តទាបចិត្តរបស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ
សិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីអីស្រាអែល;
ទោះបីជាមនុស្សជាច្រើននៅតែបន្តទម្លាក់នូវសោតនាទីច្រើនក៏ដោយ ក៏ព្រះចេញ
និងរត់មានរបស់ព្រះអង្គបានខ្វះខាតទៅ។» Testimonies, volume 5, 207–210.

រូបភាពប្រៀបធៀបនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ ដដែលស៊ីស្ទ័រ វ៉ាយក៍
កំពុងបញ្ជាក់ក្នុងអត្ថបទនេះ គឺជាការជំនុំជម្រះដែលបាននាំមកលើទីក្រុងយេរូសាឡឹម

នឹងយល់នៅក្នុងចុងច្រុងក្រោយ។

នេះជាបុរាណ្ឌ។ អ្នកណាដែលមានការយល់ដឹង
ចូរឱ្យអ្នកនោះគណនាចំនួនរបស់សត្វសាហាវចុះ៖ ដុបិតវាជាចំនួនរបស់មនុស្សមុនាក់
ហើយចំនួនរបស់វាគឺ បុរាណ្ឌរយ ហុកសិបបុរាណ្ឌរយ។ វិវរណៈ 13:18។

“អ្នកបុរាណ្ឌ” ដដែលយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៃគ្រូចុងក្រោយ នៅពេលដែល
វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបានបើកគ្រាចេញ នឹងដឹងថា “666”
ជានិមិត្តសញ្ញាទំនាយដ៏សំខាន់ មួយ ពីព្រោះពួកគេបានទទួលជ័យជម្នះលើលោកនោះ។
ដូច្នេះ នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី អសេគោលណនៃអំពីការបោះបង្គោលកាន់តែខ្ពស់ឡើងមួយ ដល់
លក្ខណៈតំណាងដោយអំពើគួរសុំអប់រំបង្កើនយ៉ាងដ៏លឿនឡើងជាបន្តបន្ទាប់។
អំពើចុងក្រោយបង្អាញថា មនុស្សល្អដ៏កំពុងក្របខ័ណ្ឌបង្កគំរាមអាទិត្យ
ដូច្នេះហើយបានសម្គាល់ការជំនុំជម្រះលើក្រុងយេរូសាឡឹម (Adventism)
នៃគ្រូចុងក្រោយ។ ការជំនុំជម្រះនោះកើតឡើងនៅក្នុងជំនាន់ទីបួន។
អំពើគួរសុំអប់រំបង្កើនទាំងបួន គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃជំនាន់ទាំងបួននៃ Laodicean
Adventism។

ជំនាន់ទីមួយបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1863
ជាមួយនឹងការបោះបង្គោលនឹងពាក្យសម្របថា «បុរាណ្ឌរយ» របស់ម៉ូសេ។
មុនប្រាំឆ្នាំក្រោយមក ការបោះបង្គោលនៃឆ្នាំ 1888 បានសម្របថាឡើង។
សាមសិបមួយឆ្នាំក្រោយមក ការបោះបង្គោលនៃឆ្នាំ 1919 បានកើតឡើង
ដល់ត្រូវបានតំណាងដោយសៀវភៅរបស់ W. W. Prescott ដដែលមានចំណងជើងថា «The
Doctrine of Christ»។ សាមសិបប្រាំបីឆ្នាំបន្ទាប់ពីនោះ គឺនៅឆ្នាំ 1957
ការបោះបង្គោលដល់ត្រូវបានតំណាងដោយសៀវភៅ «Questions on Doctrine»
បានកើតមានឡើង។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមបង្អាញថា
ហេតុអ្វីបានជាសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះ
ស្របគ្នានឹងអំពើសុំអប់រំបង្កើនទាំងបួននៅក្នុង អសេគោល ជំពូក ៨។

នៅឆ្នាំ 1863 សាសនាអាដវីនទីស្តីឡាវឌីសបានណែនាំតារាងថ្មីមួយ
ដើម្បីជំនួសតារាងទាំងពីរ ដដែលជាការបំពេញតាមបទបញ្ជានៅក្នុង ហាហាគុក ជំពូក 2
ដដែលថា៖ «ចូរសរសេរនិមិត្ត ហើយផ្ទេរវាចូលទៅក្នុងលើតារាងទាំងឡាយ»។ តារាងឆ្នាំ
1863 បានដក «បុរាណ្ឌរយ» ចេញពីគំនូរព្យាករណ៍
ដូចដែលវាមាននៅលើតារាងបរិសុទ្ធទាំងពីរ រួមជាមួយនឹង 1260, 1290 និង 1335។
នៅក្នុង ហាហាគុក បទបញ្ជានោះបានបញ្ជាក់ថា តារាងទាំងឡាយ (ជាពហុវចនៈ)
នឹងត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងរបៀបមួយដដែល «ឱ្យអ្នកដដែលអាចអាចរកបាន»។
តារាងឆ្នាំ 1863 បានខុសពីគោលដៅយ៉ាងខ្លាំង
ដល់ថ្នាក់វាត្រូវការឯកសារបន្ថែមសម្រាប់សង្ខេបតំណាងឱ្យទៅជាមួយ។
មិនអាចមើលតារាងឆ្នាំ 1863 ហើយ «រត់» បានទេ ដោយគ្មានឯកសារបន្ថែមមួយ។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឆ្លើយមកឲ្យ ហើយមានបន្ទូលថា ចូរសរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្ទេរវាចូលទៅក្នុងលើបន្ទះសរសេរ ដើម្បីឱ្យអ្នកដដែលអាចអាចរកបាន។
ហាហាគុក 2:2។

គំនូសតារាងឆ្នាំ 1863 គឺជាបង្កើតឡើងក្នុងយុគសម័យ
ដដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីលាក់បាំងសច្ចៈក្តីពិត ដូចជា William Miller
បានយើញក្នុងស្ថិតិរបស់គាត់។ គំនូសតារាងដ៏បរិសុទ្ធទាំងពីរនោះ

គឺជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីសញ្ញា ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានជ័យជាមួយបុរាណជន
ដល់ទ្វីបភីលីពីននៃប្រទេសស្តេតដ៍ពិតនៃគ្រីស្ទនៃនីដឺរី
គំនូសតាងទាំងពីរនេះគឺជាឈ្មោះនិមិត្តរូបនៃទំនាក់ទំនងតាមសេចក្តីសញ្ញារវាងពួក
Millerites និងព្រះគ្រីស្ទ ដល់មានយោងមកពីការរៀបចំរបស់ទ្រង់ក្នុងឆ្នាំ 1844
ហើយនៃពេលវេលាទ្រង់យោងមក

ទ្រង់មានយោងមកក្នុងនាមជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា។
អ៊ីស្រាអែលបុរាណបង្ហាញជាគំរូដល់អ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប
ហើយនៃពេលវេលាព្រះគ្រីស្ទមាននាំអ៊ីស្រាអែលបុរាណចេញពីចំណងបម្រើនៃអេស៊ីរីយ៉ា នោះទ្រង់
មានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនអំពីពេលវេលានៃទ្រង់នឹងនាំអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបចេញពីចំ
ណងបម្រើនៃវេយៈពេលមួយពាន់ពីររយបុរាណសិបឆ្នាំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាប។
អ្នកស្រី White មានគំនូរមុតងហើយមុតងទៀតថា បុរាណសិបឆ្នាំទាំងពីរនេះ
គឺជាបុរាណសិបឆ្នាំរបស់គ្រីស្ទ។

«ពន្លឺដល់នៃប្រមូលផ្តុំមកពីយុគសម័យកន្លងមក កំពុងបំភ្លឺមកលើយើង។
កំណត់ត្រាអំពីការភ្ជួរចេញពីរូបរបស់អ៊ីស្រាអែល
ត្រូវបានរក្សាទុកឡើងសម្រាប់ការបំភ្លឺដល់យើង។ នៅក្នុងយុគសម័យនេះ
ព្រះមានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដើម្បីប្រមូលមនុស្សមួយក្រុមសម្រាប់ទ្រង់ពីគ្រប់ជាន់
គ្រប់វង់ គ្រប់ក្រុម និងគ្រប់ភាសា។ ក្នុងចលនានៃការយោងមក
ទ្រង់មានបុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងដើម្បីប្រមូលមករបស់ទ្រង់
ដូចដល់ទ្រង់មានបុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងអ៊ីស្រាអែល ក្នុងការនាំពួកគេចេញពីអេស៊ីរីយ៉ា។
ក្នុងការខកចិត្តដ៏ធំធេងនៃឆ្នាំ 1844
សេចក្តីជំនឿរបស់បុរាណជនទ្រង់ត្រូវបានសាកល្បង
ដូចជាសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកហេប៊ីរ៉េនសម្រាប់ក្រុមហ៊ុនដ៏ធំ»។ Testimonies, volume 8, 115,
116.

នៃពេលវេលាព្រះអម្ចាស់មានចូលក្នុងសម្ព័ន្ធមក្សីជាមួយអ៊ីស្រាអែលបុរាណ
ទ្រង់មានបុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងពីរ ដើម្បីបំភ្លឺឈ្មោះនៃទំនាក់ទំនងនៃសម្ព័ន្ធមក្សីនោះ។
នៃពេលវេលាព្រះអម្ចាស់មានចូលក្នុងសម្ព័ន្ធមក្សីជាមួយអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប
ទ្រង់ក៏មានបុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងពីរ ដើម្បីបំភ្លឺឈ្មោះនៃទំនាក់ទំនងនៃសម្ព័ន្ធមក្សីនោះដដែរ។
តាងទាំងពីរនេះបែបបញ្ញត្តិដប់បុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងសម្រាប់ដល់តាងពីររបស់ហាហេតុក។ ទ្រង់មាន
បុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងទាំងពីរនេះដល់ពួកគេមិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីការផ្តល់សម្ភារៈក្រុមហ៊ុន
ដល់បងស្រីរ៉ែត៍មានផ្ទុកជាមួយនឹងការខកចិត្តយ៉ាងធំធេងនៃឆ្នាំ 1844។
មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 តាមបុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងព្រះអម្ចាស់
ព្រះអម្ចាស់មានបង្កើតតាងទីពីរ។
អ៊ីស្រាអែលបុរាណត្រូវបានគាត់ឲ្យជាអ្នកថែរក្សាច្បាប់របស់ព្រះ ហើយអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប
ត្រូវបានគាត់ឲ្យជាអ្នកថែរក្សាមិនគ្រប់គ្រងច្បាប់របស់ព្រះប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងសេចក្តីពិតព្រះយាករណ៍ដ៏ធំៗទាំងនោះផងដែរ។

«ព្រះអម្ចាស់មានហៅក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នៃសម័យនេះ
ដូចជាទ្រង់មានហៅអ៊ីស្រាអែលបុរាណ ដើម្បីឲ្យឈរជាពន្លឺមួយនៃលើផែនដី។
ដោយព្រះបន្តទូលសេចក្តីពិតដ៏មានឥទ្ធិពលខ្ពង់ គឺសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ
និងទីបី ទ្រង់មានញែកពួកគេចេញពីក្រុមជំនុំទាំងឡាយ និងចេញពីលោកិយ
ដើម្បីនាំពួកគេចូលមកក្នុងភាពជិតស្និទ្ធដ៏បរិសុទ្ធជាមួយនឹងទ្រង់។
ទ្រង់មានតែគាត់ពួកគេឲ្យជាអ្នកទទួលបញ្ញត្តិនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់

ហើយមានបុរគល់សចក្កតិពិតផ្ទៃនាយសម្រាប់សម័យនេះដល់ពួកគេ។
ដូចជាព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធជនលែងបុរគល់ដល់អីស្រាអែលបុរណ៍ដដែល
ទាំងនេះដាច់នុកចិត្តក្នុងបរិសុទ្ធជមួយ ដដែលគួរផ្តល់ផលសាយភាយទៅកាន់លោកិយ។»

Testimonies, volume 5, 455.

បទបញ្ញត្តិពិរដ្ឋបងហាញអំពីសចក្កតិសម្រាប់ខ្មែររបស់ព្រះចំពោះការថ្វាយបង្គំគំរូប
ព្រះ ហើយក្នុងបទបញ្ញត្តិពិរដ្ឋបងនោះ ទ្រង់ក៏បានបញ្ជាក់ថា
ការជំនុំជម្រះគួរមានអនុវត្តក្នុងរូបរាងជំនាន់ទីបី និងទីបួន ដូច្នេះទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា
ទ្រង់ជាព្រះដ៏ប្រចណ្ឌ។

«នៅពេលនោះ:

ក្រីក្រយិន័យមិនគួរមានបុរកាសឡើងសម្រាប់បុរយោជន៍របស់ជនហាប្រើប៉ុណ្ណោះទេ។
ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានកិត្តិយសដល់ពួកគេ
ដោយតែងតាំងឱ្យពួកគេជាអ្នកថែរក្សា និងជាអ្នកការពារក្រីក្រយិន័យរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែតែងតែរក្សាទុកជាបញ្ញត្តិដ៏សុទ្ធជនសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូល។
បទបញ្ញត្តិក្នុងក្រីក្រយិន័យបុរការសមស្របសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់
ហើយគួរមានប្រទានឡើងសម្រាប់ការបង្កើន និងការគ្រប់គ្រងរបស់មនុស្សទាំងអស់។
បទបញ្ញត្តិក្នុងបុរការ ដល់ខ្មែរ បរិបូណ៌ និងមានអំណាចបញ្ជា
គ្របដណ្តប់កាតព្វកិច្ចច្បាប់របស់មនុស្សចំពោះព្រះជាម្ចាស់
និងចំពោះមនុស្សជិតខាងរបស់ខ្លួន;
ហើយទាំងអស់នេះសុចិត្តលើគោលការណ៍មូលដ្ឋានដ៏ធំគឺ សចក្កតិសុរាជ្យ។
“អ្នកគួរសុរាជ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក
អស់ពីពរលឹងរបស់អ្នក អស់ពីកម្មលាងរបស់អ្នក និងអស់ពីគំនិតរបស់អ្នក;
ហើយសុរាជ្យអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកដូចខ្លួនឯង។” លូកា 10:27។ សូមមើលផងដែរ
ចំពោះទិយកថា 6:4, 5; លើវិន័យ 19:18។ ក្នុងព្រះបញ្ញត្តិទាំងដប់
គោលការណ៍ទាំងនេះគួរមានអនុវត្តយ៉ាងលម្អិត
ហើយគួរមានផ្ទៃឱ្យអាចអនុវត្តបានទៅតាមស្ថានភាព
និងកាលៈទេសៈរបស់មនុស្ស។»

«អ្នកមិនគួរមានព្រះដទៃណានៅចំពោះមុខខ្មែរឡើយ»។

«ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអង្គគង់អស់កល្បជាដាច់ខាត ដល់មានព្រះអង្គដោយព្រះអង្គឯង
មិនមានគូរឬបង្កកើតឡើយ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ជាបុរគល់
និងជាអ្នកទទួលទ្រង់នៃអំរិក្សទាំងអស់
មានតែព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះដែលសមនឹងទទួលការគោរពក្រៃលែងខ្ពង់ខ្ពស់
និងការថ្វាយបង្គំគំរូដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។
មនុស្សគួរមានហាមឃាត់មិនឱ្យផុតលំទឹកនុល័ងដំបូងក្នុងសចក្កតិសុរាជ្យ
ឬក្នុងការបម្រើរបស់ខ្លួន ដល់វត្ថុណាមួយដទៃទៀតឡើយ។
អ្វីក៏ដោយដល់យើងសុរាជ្យទុកចិត្ត
ហើយមាននិន្នាការផ្ទៃឱ្យសចក្កតិសុរាជ្យរបស់យើងចំពោះព្រះថ្វាយចុះ
ឬរំខានដល់ការបម្រើដែលជាកាតព្វកិច្ចច្បាប់ច្បាប់ចំពោះព្រះអង្គ
នោះយើងបានតាំងវាជាព្រះមួយសម្រាប់ខ្លួនហើយ។»

«អ្នកមិនគួរផ្សំបន្តលាក់ ឬប្រសព្វមានណាមួយ សម្រាប់ខ្លួនឯង
ឱ្យស្រដៀងនឹងអ្វីដែលនៅលើមេឃខាងលើ ឬដែលនៅលើផែនដីខាងក្រោម
ឬដែលនៅក្នុងទឹកក្រោមផែនដីឡើយ។ អ្នកមិនគួរក្រាបថ្វាយបង្គំគំរូដល់វា

ឬគោរពបម្រើវាឡើយ»។

«បញ្ញត្តិក្តីទីពីរ ហាមឃាត់ការថ្វាយបង្គំព្រះពិត ដោយរូបព្រះ ឬរូបសណ្ឋានផ្សេងៗ។ ជាតិសាសន៍បរទេសជាច្រើនបានអះអាងថា រូបទាំងនោះគ្មានតម្លៃបូជាណាមួយនិមិត្តសញ្ញា ដដែលតាមរយៈវា ពួកគេថ្វាយបង្គំព្រះប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រកាសថា ការថ្វាយបង្គំបែបនោះជាអំពើហាម។ ការប៉ុនប៉ងតំណាងអង្គគង់អស់កល្បជានិច្ច ដោយវត្ថុច្នៃធាតុ នឹងបន្ថយទស្សនៈរបស់មនុស្សចំពោះព្រះ។ ចិត្តដដែលបានបង្កើតភាពល្អឥតខ្ចោះអនន្តរបស់ព្រះយេស៊ូវ នឹងត្រូវទាក់ទាញទៅរកសត្វលោក ជាជាងទៅរកព្រះបង្កកើត។ ហើយដូចដែលការយល់យឺតយ៉ាវរបស់គាត់អំពីព្រះត្រូវបានបន្ថយ ចំណែកមនុស្សខ្សោនឹងក៏នឹងត្រូវទាបចោកចុះដែរ។»

«"ខ្ញុំគឺព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃអ្នក ជាព្រះដែលមានសច្ចក្តីបុរាណ"។ ទំនាក់ទំនងដ៏ជិតស្និទ្ធនិងបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាមួយបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានតំណាងដោយរូបភាពនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ដោយសារការថ្វាយបង្គំរូបព្រះជាការកុបកម្មក្នុងការបង្កើតវិញ្ញាណ ព្រះពិរោធរបស់ព្រះប្រឆាំងនឹងការនោះ ត្រូវបានហៅយ៉ាងសមរម្យថា សច្ចក្តីបុរាណ»។ Patriarchs and Prophets, 305, 306.

ភាពប្រថុណ្នរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងពិតស្របប្រឆាំងនឹងការថ្វាយបង្គំព្រះក្នុងកុលាយ ហើយវាមិនមែនជាការចង្អុលឡើយដល់អំពើគួរសុំអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់ដំបូងបង្អស់នៃកូន អសេគោល ជំពូក ៨ គឺជា «រូបបដិមានភាពប្រថុណ្ន»។

ហើយវាក៏កើតឡើងនូវឆន្ទានុវត្តិបំផុត ខ្ញុំបំផុត ចុងខ្ញុំបំផុតខែ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេចង់សួរយើងថា អង្គុយនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានផ្តល់កម្រិតខ្ពស់នៃទ្រង់។ រួចខ្ញុំក៏មើល ហើយយឺតយ៉ាវ មានរូបសណ្ឋានមួយដូចជាប្រឡាក់នៃក្រលាំង៖ ចាប់ពីប្រឡាក់នៃឆ្នេររបស់ទ្រង់ចុះក្រោម ជាភ្នំលើង ហើយចាប់ពីឆ្នេររបស់ទ្រង់ឡើងទៅលើ មានប្រឡាក់ដូចជាពន្លឺក្នុងចង្កៃ ដូចជាពន្លឺលើអំបិល។ ហើយទ្រង់បានលាតសន្ធឹងរូបដ៏មួយមក ចាប់ខ្ញុំដោយកំហែងសក់នៅក្បាលរបស់ខ្ញុំ ហើយព្រះវិញ្ញាណបានលើកខ្ញុំឡើងនៅចន្លោះជន្លេ និងមេឃ ហើយនាំខ្ញុំទៅក្នុងយូសាឡឹមក្នុងនិមិត្តសញ្ញាព្រះ ដល់ទ្វារចុងខាងក្នុង ដល់បង្គោលខ្មៅនៃខាងជើង ជាទីតាំងនៃប្រថុណ្នសែចក្តីច្បាស់នៃ ដល់បង្កកុយមានសច្ចក្តីច្បាស់នៃ។ ហើយមើលចុះ៖ សិរីល្អអន្តរៈនៃអ្វីដែលអ្នកបាននាំទៅទីនោះ សុរាគមន៍និមិត្តសញ្ញាដែលខ្ញុំបានឃើញនៅទីវាល។ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱកូនមនុស្សអើយ ចូរលើកកូនកែរបស់ឯងឡើងឱ្យបាន ទៅទិសខាងជើង។ ដូចនេះ ខ្ញុំក៏លើកកូនកែរបស់ខ្ញុំទៅទិសខាងជើង ហើយមើលចុះ៖ នៅទិសខាងជើង ត្រង់ចុងទ្វារអាសនៈ មានប្រថុណ្នសែចក្តីច្បាស់នៃនេះនៅត្រង់ចុង។ អសេគោល 8:1-5។

រូបបដិមានសែចក្តីច្បាស់នៃ គឺជាអំពើសុំអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់ដំបូង ក្នុងចំណោមអំពើសុំអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់បួន ដែលកាន់កែច្រើនឡើងជាលំដាប់

ដល់អសេគោលគួរមានបង្ហាញឲ្យយល់ឃើញ។ រូបបដិមានសេចក្តីចរណ៍នៃនេះ
គំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃជំនាន់ទីមួយ ក្នុងចំណោមជំនាន់បួន
នៃការបះបោរដល់កាន់តែកើនឡើងនៃក្នុងសាសនាអាដរិស។
ជំនាន់ទីមួយបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1863។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ពុទ្ធការីបុរាណនិមួយៗមាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើង
ជាងសម្រាប់សម័យរបស់ខ្លួន
ដូចនេះការពុទ្ធករណ៍របស់ពួកគេមានអានុភាពសម្រាប់យើង។ “ឥឡូវនេះ
ហេតុការណ៍ទាំងនេះទាំងអស់មានកើតឡើងដល់ពួកគេ ដើម្បីបិទគំរូ
ហើយគួរមានកត់ទុកសម្រាប់ការដាស់តឿនរបស់យើង
គឺយើងដល់ចុងបំផុតនៃលោកីយ៍មានមកដល់លើខ្លួនហើយ។” ១ ក្រិស្ណ ១០:១១។
“មិនមែនសម្រាប់ខ្លួនពួកគេទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើងវិញ
ដល់ពួកគេបានបម្រើសេចក្តីទាំងនោះ
ដល់ឥឡូវនេះគួរមានបុរាណសម្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពួកអ្នកដល់បានផ្លាស់ប្តូរដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់បានចុះមកពីស្ថានសួគ៌;
សេចក្តីទាំងនោះជាអ្វីដែលទេវតាបុរាណចង់ពិនិត្យមើលផង។” ១ ពេតេស ១:១២។ ...»

«ព្រះគម្ពីរមានបុរាណដុំ
ហើយចង់ក្លាយជាបុរាណសម្រាប់គ្រប់រូបសម្រាប់ទាំងអស់សម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយនេះ។
ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់
និងកិច្ចការដ៏ឧឡារិកទាំងឡាយក្នុងបុរាណសាស្ត្រព្រះគម្ពីរសញ្ញាថា
បានកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត ហើយកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត ក្នុងក្រុមជំនុំ
នៅក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ»។ Selected Messages, សង្ខេបទី ៣, 338, 339.